

CSAPATJÁTÉK

SZERELEMME

HÁZASSÁG HETE
2020. FEBRUÁR 9-16

1 KETTEN HÁRMASBAN - EGY CSAPATBAN ISTENNEL

 PRÉD 4,12

A Biblia szerint Isten nemcsak az eget és a földet, a növényeket és az állatokat meg az embert teremtetten, a házasság is az Ő találmánya. Erről az isteni találmányról sok mindent elmond a Szentírás. Az egyik legfontosabb mondanivalót az egyik legegyszerűbb képpel fejezi ki: a fonál képével.

„A hármass fonál nem szakad el egyhamar.” (Préd 4,12) Itt egy olyan fonál jelenik meg, amelyet három szálból sodortak össze. Ez arra utal, hogy az Isten terve szerinti házasságban egy férfi és egy nő nem csak egymás felé köteleződik el, hanem Isten felé is. Más szóval: nem csupán egymással kötik össze életük fonalát, hanem Istennel is. Az Isten szerinti házasság tehát a kezdetektől egy olyan összjáték, amelyben nem ketten, hanem hárman vesznek részt. A hármass fonál képében benne van az is, hogy egészen más minőségű lesz a házassági kötelékünk, ha nem csak mi szövögetjük benne a szálat, hanem Isten is. Az igazi minőségi különbséget éppen ez hozza létre. Három szóval foglalom össze a minőségi különbséget.

a, Azonosság. A fonálszálak között lehet sok hasonlóság, de ettől még nem azonosak. Az Isten szerinti házasságban az egybefonódó három szál mindegyike más. Isten nem azonos az emberrel, és a házastársak sem azonosak egymással. Pl. nem azonos neműek, nem azonos a származási családjuk, stb.

b, Azonosulás. Nem attól lesz jó egy házasság, ha azonosak a benne szereplők, hanem attól, ha tudnak egymással azonosulni. Isten nem azonos az emberrel, de azonosul vele – a názáreti Jézusban. A házastársak sem azonosak, ám azonosulniuk kell. Szépen össze kell sodródniuk, és ez – egy kis képzavarral élve – nem megy mindig súrlódások nélkül. Ezért is fontos, hogy Isten is benne legyen harmadik szálként közös életünk fonalában. Ha Ő jelenléte segíthet az ellentétek elsimításában, és abban, hogy mind jobban össze tudjon simulni az életünk. Az Ő jelenléte adhatja meg azt is, hogy az idő múlása ne ellaposodást mutasson a házassági kötelékünk keresztmetszeti képén, hanem azt, hogy az egyre kerekebb.

c, Azonlialóság. Mindez nem megy azonnal. Sőt, egy életen át történik, éppen ezért egy életre szólóan vállaljuk az összefonódást. Isten jelenléte segített már abban is, hogy annak idején egymás mellé sodródtunk. Azért sodródtunk egymás mellé, hogy összecsodródjunk. Akkor is, ha az nehézségekkel, súrlódásokkal jár együtt. Isten türelmes jelenléte

segít abban, hogy az azonnali megoldások vagy az azonnali szakítás helyett az idő- és energiaigényes összesodródásban lássuk a megoldást.

Megéri? A bibliai képben benne rejlik a válasz: „A hármass fonál nem szakad el egyhamar.” (Préd 4,12) Nem azt mondja, hogy nem szakad el, hanem azt, hogy nem szakad el egyhamar. Ne várjunk és ne mondjunk ennél többet. A hármass fonál jutalma nem az elszakíthatatlanság, hanem a nagy szakítószilárdság. Az a házasság, amelyben Isten is benne van, több mindent kibír. Nem melleleg, abban is segít, hogy kívülről egy harmadik ne fonódjon bele, és ne tegye hármasszöggé azt, ami kerek.

Ez nem kevés egy olyan társadalomban, amelyben egyre több minden szétszakadni látszik. Lapos helyett kerek házasság, szakítás helyett szakítószilárdság – ez az egyik legnagyobb ajándék, amelyben gyermekeinket részesíthetjük, és amelyet örökségként továbbadhatunk nekik.

Szűcs László

2 TÖBBEN VAGYUNK - ITT VANNAK A SZÜLEINK IS

 1MÓZ 2,24; 2MÓZ 20,12

A házasságban a „csapatban” nem csak ketten vagyunk, a szülői családok részei a házasságnak. A teremtéstörténetben egyértelmű Isten szándéka, csak akkor tud a férfi feleségéhez ragaszkodni, ha elhagyja „apját és anyját”. Az „elhagyás” a szülőktől való leválás életünk elkerülhetetlen lelki mozzanata. Mélyen benne van a növekedésünkben, felnőtté válásunkban. Teremtő szükségyszerűség, újat teremt, az élet folytatódik „lesznek ketten egy testté”. A házaspár egyé lesz az élet örömeinek megélésében, fájdalmainak elviselésében.

A mai házassági problémák, nehézségek egyik alapvető oka, hogy a házastársak nem tudnak leválni a szülőktől. Nem csupán anyagi függőségről van szó, elsősorban lelki kötődésről. Mindenki van vérség szerint anyja és apja (bár már nem minden esetben egyértelmű). A kérdés, hogyan viszonyuljon férj és feleség a szülői családokhoz? A leválásban az 5. parancsot segít nekünk, kijelöli számunkra az utat, „Tiszteld apádat és anyádat, hogy hosszú ideig élhess azon a földön, amelyet Istened, az ÚR ad neked!” (2Móz 20,12)

A leválás nehézségeinek ma bőséges szakirodalma van, és tudjuk, nem csak jól lehet szeretni, a szeretet lehet mérgező.¹ Nemcsak mérgező anyák és apák vannak, de mérgező anyók és apók is.² A házasság úgy indul, hogy a férj és feleség úgy gondolja: a páromnak mindig én leszek az első. Ez feltehetőleg így is van addig, amíg nem a szüleiről van szó. A háromszög kapcsolatban válik láthatóvá, ki van az első helyen, kinek mit kell megérteni, beáldozni, tudomásul venni a családi béke kedvéért. A legfőbb anyós, após problémák: gyermeke partnerének szüntelen kritizálása és hibáztatása, a házasság szülői bekebelezése (ki-be járkálnak az életükbe), irányítanak (mindent megoldanak, de feltételeket is szabnak), a saját kaotikus életüket beviszik a gyerekük házasságába (függőségek, folyamatos

kapcsolati konfliktusok, válás), elutasítók, áskálódnak, egymással szembe fordítják őket. A „jóakarató” szeretet” romboló megnyilvánulásai egy életlen keresztül is eltarthatnak, megkeserítik a házaspár és az utódok életét. Nehéz kezelni, mert a szenvedő fél nem érzi magát egyenrangú félnek. Nemcsak a házastárs szülei, de idősek, kijár nekik a tisztelet. Erős a korosztályi különbségből adódó jogos nyomás, nem szabad őket megsértetni, még akkor sem, ha ők ugyanezt teszik.

A házasságban anyós, após problémák akkor vannak, ha a partnerkapcsolat egyébként sem harmonikus. A szülők okozta tüssék, a párkapcsolati, kötődési szeretet elakadásainak a csúcsa. Az anyós, após viták elfedik a másik elérésének hiányosságait. Igazán férjnek és feleségnek egymással lenne dolga, össze kellene zárniuk, mert a házasság elsődlegességéből formálódik a szülők iránti tisztelet. A jó házasságban a férj és feleség támogatják egymást a szüleikkel való küzdelemben, együtt próbálnak úrrá lenni a helyzeten. Nem hagyják egyedül a másikat, kiállnak érezhetően egymás mellett a határozt megküzdésében. Azok a szülők avatkoznak bele a gyerekük házasságába, akiknek a saját házasságuk sem volt felhőtlen, pl. egyedül a gyermek tartotta egybe. Téves elképzelés, hogy a boldogság titka a szülőség biztos tudata, ha a gyerekek kirepülnek, csak az „üres fészek” marad. Nem lesznek egyedül, ketten maradnak egymásnak Istennel, aki egymásnak rendelte őket, „egy test lesznek”.

A szülők viselkedését meghatározhatják az előző generációk rossz mintázatai, mivel nem tudnak mást tenni, továbbadják, mint láthatatlan örökséget³. A „csapatjáték” része a múlt elfeledett, elhallgatott, vagy elismerést nem kapott történetei. Segíthetünk a szülőknél, ha kérdezzük és elmeséljük a gyerekeinknek a családok, házasságok történeteit. A „mond el fiadnak.” (2Móz 13,8) áldást ad a jelenben és a jövőben az utánunk jövőnek (2Móz 20,6). A „tisztelet” elismeri az őseinket, értékeli az életüket, bármi is történt, hálás értük, mert a mi életünket rajtuk keresztül adta Isten ebbe a világba. Az Isten tisztelete teremti meg a múlt életszövetében a biztonságot, szabadságot a házasságra. A család történetek elfogadása megnyugvást, hálát, szeretetet és bölcsességet ajándékozik. Hogyan lesz ebből csapatjáték a szerelemben? A bölcsesség jelenti a rálátást, belátást, a szív szabadságát, nincs benne teher, büntudat, számonkérés. A bölcsesség, mint játék, Isten előtt van (Péld 8,30-31), stresszmentes szeretet. A játék gyermekké tesz minket, „ilyeneké Isten országa” (Lk 18,16). Istenre figyel, hallgat, a Teremtő kezébe teszi le az életét, ráhagyatkozik, bízik benne.

A házasságba nincs joga sem a szülőknél, sem a rokonoknak beavatkozniuk, mert „Amit tehát Isten egybekötött, azt ember el ne válassza!” (Mt 19,6).

Tóth János

¹Susan Foward: Mérgező szülők, Háttér kiadó 2000

²Susan Foward: Mérgező anyósok és apók, Háttér kiadó 2016

³Orvos-Tóth Noémi: Örökölt sors, Kulcslyuk kiadó 2018

3 SZÜLŐPÁRKÉNT - EGY CSAPATBAN A GYERMEKEINKKEL

 1MÓZ 15, 1-6; 1MÓZ 16-17; 1MÓZ 21,1-20

Milyen apa lesz Ábrahám? Milyen anya lesz Sára? Ezeket a kérdéseket megelőzi az a kérdés, hogy milyen szülőpár lesz Sárából és Ábrahámból? Hogyan fognak tudni együttműködni szülőként? Az, hogy öröm, vagy üröm lesz végül a szülői szerep, annak kulcsfontosságú meghatározója, hogy milyen az adott házaspárkapcsolat? Hogy jó kedvüket lelik-e egymásban, vagy inkább csak a társas magányt élik? Hogy van-e érzelmi jelenlét és társ támogatás egymás irányába, vagy a kölönös kihúzóds keményíti meg a szívüket és építi fel a védelmi falakat? Mit kezdenek közösen az erendő családokból hozott lelki és más természetű terhekkel? A nehézségekben van-e összefogás, vagy a széthúzás lesz a mozdulat?

Ábrahámnak volt egy sajátos lelki öröksége, nem is az erendő családjából, hanem annál még mélyebb meghatározottságból való: spirituális örökség. Ez az örökség pedig az, hogy Isten őt kiválasztotta a saját népének. Gyermeket ígért neki, akiben az áldás folytatódni fog. Ez az ő öröksége, meghatározottsága, amiben Sára nem tud vele tartani. Őt túlterheli ez az ígért. Beszorul a hit és az idős korának realitása közé. Az ő reménysége és bizalma elfogy. Bekényszeríti szolgálójához a férjét, hogy így megkönnyebbüljenek a bizalmatlanság adta nyomásból. Megszületik Izmael. Nincs összefogás, közös reménység az Úr szavában, megosztott teherhordozás ebből a spirituális örökségből, amit a kiválasztottság jelent. Látszik ez a széthúzás abból, ahogy párhuzamosan egész mást élnek meg. Míg Ábrahám megerősödik az Úrral abban, hogy áldás és utód van készítve, addig Sára magányos vívódásában elérkezik oda, hogy „elég!”. Menj inkább be a szolgálóhoz, legyen tőle végre gyerek! Kimenekül a meddőség fojtogató szegénységéből. Ez az ő terhe, amit ő visz egyedül, úgy éli meg, hogy csak magára számíthat, kitalálja hát a megoldást. Végig sem gondolja, minek milyen következményei lesznek. Vajon konfliktus kerülés Ábrahám részéről, hogy beleegyeznek? Vagy ő sem bízik igazán, Isten közéjük állna a terveivel? Inkább belemegy a megalkuvásba. Mindenesetre nem egy örömmel és bizalommal kibélelt fészékbe érkezik Izmael. Nem, mint egy szeretett gyermek kap helyet ebben a családban, hanem mint aki még meg sem született, de már kapott egy delegált szerepet Sárától: ő majd megszabadít a szegénységtől, a további gyötrelmetől. És a szegény mégis ott maradt, újra-újra felüti fejét. Amikor megszületett Izsák, a megígért saját gyermek, akkor sem a beteljesedést élte meg Sára, amely Ábrahámmal és az ő elrendelt sorsához végre igazán közel vihetné volna, hanem a szegényt. Öreg koromra mindenki kinevet, hogy fiút szültem.

És Hágár a szolgálója is nevet. A szegény lesz a mozgatóerő: el kell küldeni azt a nőt, és a gyereket a pusztába, ki kell rádrozni azt a történetet, ahová a szegénység bele rejtette. Meg nem történté kell tenni. Ábrahámnak fáj a szíve, fia miatt. Itt ő is megfizet a megalkuvásából fakadó döntéséért, amikor Sárának engedett. Amikor nem tudta megosztani vele a saját, Istentől kapott reménységét. Amikor nem tudta támogatni őt. Milyen szülővé tudott válni a széthúzó, egymás terhére nem hordozó házaspár? Ellenérdekeltek lettek

szülőként is. Nem lehet szó szülői együttműködésről. Sára dühös és teljes elutasító anyja lesz, Ábrahám meg melegsívú, de megalkuvó és gyermekét elengedő apa.

Sok ilyet látni ma is. A nyomorúságait egyedül hordozó anyja elutasító lesz. A konfrontációkat elkerülő apa nem áll ki a gyerekeiért. Ez a történet teljes tragédia lenne, ha Isten nem venne részt benne. Ő megtartatást ígér Izmaelnek, aki mégis csak a kiválasztás számszögéből nézve egy tévút, akiből az üdv történetről lehasított, vad nép lett. Aki a saját maga nyomorát egyedül hordozó asszony döntéséből született. Aki a szegényre mint megoldás született. Aki céltévesztésből született. Aki bűnben fogantatott.

Mert Ábrahám és Sára nem tudták közösen hordozni a kiválasztottság örökségét, egyik sem osztozott abból, ami a másikkban volt. Persze nagy igazság az is, hogy a gyermekek is visszahatnak a szüleik párkapcsolatára és vagy közös örömmel és közös megküzdéssel valókkal ajándékozzák meg őket, vagy vádaskodások éléződnek ki, és még erősebbé válik az eltávolodás. Izmael, a szegényben fogant gyermek nem hoz jót szülei számára. Az anyja ellöki a fiút, az apa szíve fáj emiatt. Az anyja vádaskodik: amióta te bementél a szolgálóhoz, azóta vagyok ilyen nyomorult – úgy beszél, mintha nem ő találta volna ki az egészet... Ábrahámnak atyai, gondoskodó mivoltában teljes kudarcot kell vallania Sára ellehetetlenül viselkedése miatt – ez őt sem közelebb viszi feleségéhez, csak egyre távolabb. Minél bizalmasabb a kötődés a párkapcsolatban, annál valószínűbb a szülői kudarc is, és minél markánsabb a szülői kudarc, annál inkább csak egymást okolva távolodnak el az amúgy is egymás között falat építő házaspárok. Ebben a zárt ördögi körbe mi, vagy ki fog beleszólni? Egyedül a mindenható Isten, a Kiválasztó, a Megváltó, Ő, aki ebben a történetben is jelen van, és kiveszi Ábrahámot és Sárát ebből a lefele húzó spirálból. Mintha ezt mondaná itt Ábrahámnak: ebben az ellehetetlenült helyzetben, amit létrehozatok nem tudsz gondoskodni tovább a fiadról. Sárát csak az indulatai mozgatják. Majd én, majd én gondoskodom róla a pusztában helyetted, helyettetek. Ő a megoldás, a megoldás a helyettes Áldozat.

Szöke Etelka

ISTENTISZTELETI LITURGIA

HÁZASSÁG MEGÁLDÁSÁHOZ, MEGERŐSÍTÉSHEZ, JUBILÁLÁSHOZ

FELVEZETÉS

Kedves Testvérek, hívlak benneteket, vegyünk részt az itt álló (kiállnak a párok) házaspárok örömeiben, Isten kegyelméről szóló bizonygatójukban.

Azért álltak most ide Isten és a gyülekezet színe elé, hogy Isten áldását először, vagy továbbra is kérjék házasságukra, hogy hálát adjanak a hordozó és megtapasztalt szeretetért és ők maguk is újra elköteleződjenek egymás és Isten iránt szeretetben a házassági esküvel.

IGEOLVASÁS

Cél: Isten kegyelméről beszélni, hűségéről, gondviseléséről, ahogyan jelen volt eddig is a házaspár életében és ahogyan munkálta a szívükben, hogy ide jöjjenek és Őelé álljanak.

Ezek a házaspárok ilyenkor megrendültségükből adódóan nyitottak arra, hogy életük eseményeit felülnézetből, spirituális szemszögből is nézzék, megértsék.

AJÁNLOTT TEXTUSOK ÉS IGEI GONDOLAT

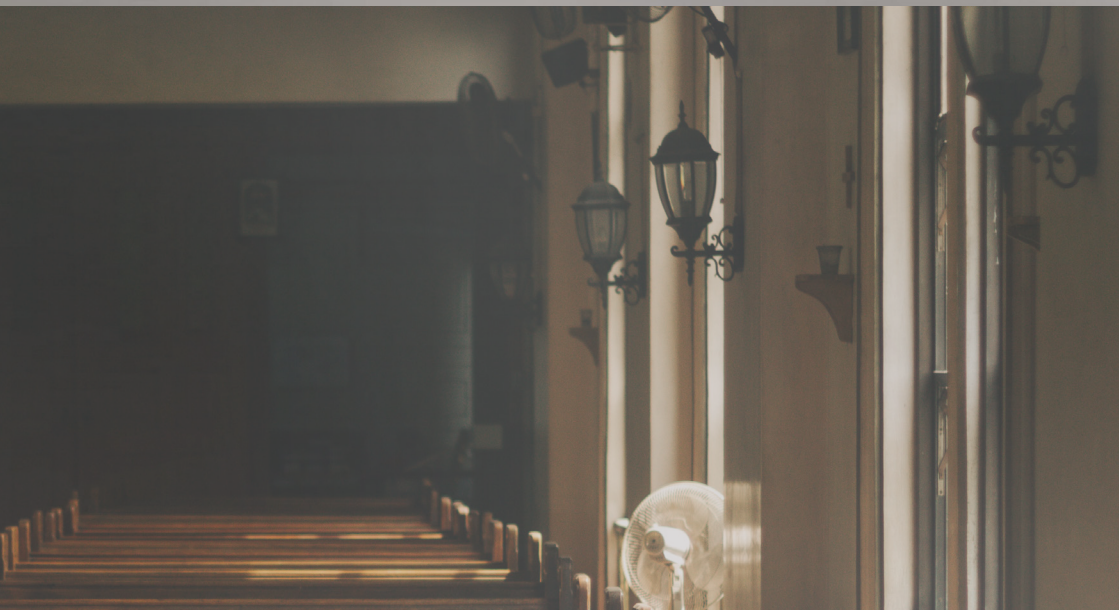

LK 14,16-23

AZOKNAK AKIK AZ ÉLET NEHÉZSÉGEIVEL VALÓ KÜZDELMEKBEN, VAGY AZOK UTÁN SZERETNÉK MEGERŐSÍTENI ELKÖTELEZŐDÉSÜKET

Az ember saját életprogramjába nem fér bele az Isten országa, leköti a munka, az egzisztencia teremtés, fenntartás és a család. Mindezek akadályozzák, hogy a „többre” is nyitott legyen. Isten országába végül az út szélén botladozó, tébláboló emberek jutnak be.

Ti itt vagytok. Lehet, szükséges volt nektek is megélni, hogy az elképzelt életprogramotok akadályoztatva van, nehézségekbe ütközni, hogy meghalljátok Isten hívását. Ő volt az, aki beleszólt az életetekbe.... Azért, hogy aztán a többet is megkaphassátok. Legyetek részesei az Ő országának!

LK 14,16-23

AZOKNAK, AKIK JUBILÁLNAK

Visszatekintés: Az élet-programunk nagyon meghatározza az orientáltságunkat, energiáinkat elveszi. Isten azonban mindig valami többet akar adni. Nézzük meg életetekben, hol volt az a több, és áldjuk érte Őt! Amikor tudatok felé való lépésekkel válaszolni az Ő megkeresésére...

Nézzetek vissza, voltatok e akadályok egymás számára az isteni felé, „nem mehetek, feleséget vettem”, vagy tudatok segítőtársak, ajándékok lenni, Isten áldását megosztani egymással? A sebeitek, nehézségeitek vittek e beljebb Isten országába?

1MÓZ 33,4

AZON PÁROKNAK AKIK HÁZASSÁGI KRÍZISEN ÁT ERŐSÖDTEK MEG, MAJD NEM ELVESZTETTÉK EGYMÁST, ÉS ISTEN KEGYELME MÉGIS MEGTARTOTTA ÉS SZÍV SZERINT EGYMÁSHOZ VEZETTE ÖKET.

Ézsau és Jákób hazugságok, csalások miatt külön utat járni „kényszerült”. Az ember is, a házasságok is néha – talán egy fedél alatt élnek, szív szerint mégis külön utakon járnak. Jákób és Ézsau rokoni kapcsolatának megújulásáért senki sem adott volna egy garast sem. Istennek semmi sem lehetetlen. Úgy munkálkodott mindkettő lelkében, hogy

ennek gyümölcse egy hosszú távol töltött idő utáni találkozás lett, ahol ölelések között folytak a könnyek. Ahol az ember tudja mit rontott el és mit veszíthetett volna el teljesen. Egyben öröm és hála-könnyei is....

Legyünk hálások az Úrnak, hogy megtapasztaltátok Ti is, ahogyan újra egymáshoz vezetett benneteket és megújította szövetségéteket egymással és megerősítette Önmagával is...

HÁZASSÁGI ESKÜ

(megszokott liturgia szerint, zenei aláfestéssel)

IMÁDSÁG

Mennyei Édesatyánk, áldott dolgot cselekedtél színed előtt álló testvéreinkkel, akikkel együtt örvendezünk. Az eltelt esztendő változásai között a Te jószágod vezette és oltalmazta őket.

Továbbra is kérjük segítségedet, hogy hitüknek és szeretetüknek, reménységüknek bizonyágtételeivel egymást erősítsék, hogy soha semmi meg ne rendíthesse bizalmukat a mi Urunk Jézus irgalma iránt, aki hű és igaz bizonyosság, aki meghalt a mi bűneinkért és feltámadott a megigazulásunkért.

Ámen.

Szőke Etelka

A Házasság hete történetéről, rendezvényeiről
a www.hazassaghete.hu honlapon lehet olvasni.

A Házasság hete előkészítő füzetét a Gyökössy
Endre Lelkigondozói és Szupervízori Szolgálat
lelkészei, önkéntes munkatársai állították össze.

CÍM: 1091 Budapest, Kálvin tér 8. Hátsó udvar fszt.6.

TELEFON: +36-1-210-0056

EMAIL: info@gyokossylelkigondozas.hu

GYÖKÖSSY ENDRE

Lelkigondozói
és Szupervízori Szolgálat